

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18318/2023
30.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ранкић, адвокат из ..., против туженог малолетног ББ, чији је законски заступаник ВВ, мајка, обоје из ..., ради измене одлуке о издржавању детета, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 136/23 од 15.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизије тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 136/23 од 15.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 136/23 од 15.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П2 128/21 од 25.11.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев да се тужилац обавезе да на име доприноса за издржавање малолетног туженог плаћа месечно износ од 20.000,00 динара уплатом на текући рачун законског заступника, ближе означен у изреци, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец почев од 14.07.2021. године па убудуће док за то постоје законски услови, те да се таквом пресудом замени пресуда Основног суда у Лазаревцу П2 192/17 од 11.08.2017. године у ставу првом изреке, те одлучено да свака странка сноси своје парничне трошкове. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), испитао побијану пресуду и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП, пошто образложење побијане пресуде садржи јасне и потпуне разлоге о битним чињеницама и примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац, отац малолетног туженог, рођеног ...2017. године, обавезан је правноснажном пресудом од 11.08.2017. године, чију измену тражи у овом поступку, да доприноси издржавању туженог месечним износом од 30.000,00 динара почев од септембра месеца 2017. године па убудуће. У то време, као и сада, тужилац живи и ради у ... . Тада је био запослен у школи и зарађивао је месечно 1.500 евра. Актуелно, он је изгубио тај посао, па се повремено радно ангажује као персонални тренер и даје часове у школи, на који начин месечно остварује 600 – 700 евра. Власник је аутомобила произведеног 2011. године. Живи у изнајмљеном стану, са супругом, која је запослена као агент продаје непокретности. Обавезу издржавања трећих лица нема. Тужени је сада стар 5,5 година, похађа вртић, његове месечне потребе задовољавају се износом од 46.000,00 динара. Живи у стану са мајком и бабом по мајци, као и у време претходног пресуђења. У време претходног пресуђења мајка туженог није била запослена, а сада је запослена и месечно зарађује 79.000,00 динара. Мајка туженог друге имовине нема.

Упоређујући прилике странака у време доношења претходне судске одлуке и њихове актуелне породичне и материјалне прилике, посебно чињеницу да је претходна пресуда донета у време када је тужени био стар један месец, а да је сада предшколског узраста и да у складу са тим има повећане потребе, нижестепени судови на основу одредби чланова 164, 160. и 162. Породичног закона налазе да нису испуњени услови за снижење обавезе тужиоца да доприноси дечјем издржавању.

Код напред наведеног утврђења, супротно наводима ревизије, по становишту Врховног суда, правилно је примењено материјално право.

Одредбом члана 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља, а одредбом члана 162. став 3. тог закона, да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Тужилац је млад и здрав, радно способан, живи у ради у земљи са ноторно већим животним стандардом од домаће државе, по занимању је професор ... и приходе остварује обављајући послове у струци, нема обавезу издржавања трећих лица, ожењен је и супруга остварује приходе. Све ове прилике несумњиво упућују на бољи животни стандарда од стандарда којим живи малолетни тужени у домаћинству са својом мајком и бабом по мајци. При томе, од значаја за одлуку о висини доприноса издржавања свакако је и ангажман који законски заступник малолетног туженог свакодневно има у обезбеђењу потреба детета. Тужилац је у обавези да активира све своје радне потенцијале како би обезбедио средства за издржавање малолетног детета. Износом

који је досуђен пресудом из 2017. године, ниво животног стандарда туженог у конкретном случају није изнад нивоа животног стандарда оца и нема услова за снижење.

На основу одредби чланова 165. став 2. и 154. ЗПП, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, који нису били потребни за доношење одлуке овог суда.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**